

Ik zou deze opmerking op zeer nuchtere wijze willen beantwoorden, en het debat over de gestelde vraag liever uit den weg gaan.

Vooreerst toch, toen men de wijziging van de Hooger Onderwijswet in 1905 onzerzijds heeft aanvaard, kende men de conditie: in 1930 4 faculteiten, in 1955 5 faculteiten.

Vergis ik mij niet, dan heeft de stichter van onze Universiteit bij de verdediging van bovenbedoelde wijziging der Hooger Onderwijswet een uitdrukkelijke uitspraak gedaan, krachtens welke onze Universiteit haar plaats niet waard zou zijn, wanneer er in 1955 geen 5 faculteiten zouden zijn.

Vervolgens nog een zeer practische opmerking:

Een wettelijke eisch kan ook wel eens een goede stimuleerende werking hebben. Een bekend feit is dat de Vrije Universiteit met en in haar 4e faculteit zeer is gezegend. Zouden wij thans een 4e faculteit met een 100-tal studenten hebben gehad, wanneer de wet van 1905 ons niet had verplicht tot het vormen van een 4e faculteit over te gaan?

En nu de gestelde vraag, wat zijn directeuren nu van plan?

Eigenlijk kan en mag ik deze vraag niet beantwoorden.

Ik geloof echter, dat ik geen geheim verklap, wanneer ik zeg dat directeuren de vorming van een Economische Faculteit wellicht met kracht zouden ter hand genomen hebben als de tegenwoordige tijdsomstandigheden hun dit niet hadden belet.

Dat neemt niet weg dat er zich m.i. niets tegen verzet wanneer men vast zou willen overgaan tot het vormen van een stamkapitaal voor de Economische Faculteit en daarvoor bijdragen, liefst groote, worden beschikbaar gesteld. Doch dit alles onder één voorwaarde: dat een ijveren in deze richting geen afbreuk zal doen aan de noodzakelijke actie voor de uitbreiding van ons leden- en contribuanten-getal. Immers de begrooting 1939 vertoonde een tekort van plus minus f 19.000.—.

De mobilisatie zal dit tekort vermoedelijk met een